

N:o 32.

Af Herr Samuel Johnson: Om eftergift af kronans rätt till danaarf efter Ulrika och Hedvig Tillman.

Inom Eksjö landsförsamling förvaltas ett förmynderskap af landtbrukaren J. H. Holmström för mamsellerna Ulrika och Hedvig Tillman. Beloppet utgör nu omkring 3,200 kronor. Räkenskaperna för detsamma datera sig ända från år 1808. Sin mesta tid hafva de varit bosatta inom nämnda församling. Såsom med säkerhet kan antagas, äro de längesedan döda, då tiden för deras födelse måste förläggas till förra århundradet. Till följd af bristfälliga kyrkoböcker har, ehuru många efterforskningar blifvit gjorda, det icke lyckats erhålla några upplysningar om nämnda personers födelse- eller dödsort.

Redan år 1860 annonserades i Post- och Inrikes-Tidningar att de eller lagliga arfvingar till dem skulle inom 10 år anmäla sig hos vederbörande för att å nämnda arf göra sina anspråk gällande, men några sådana hafva dock hittills icke afhörts. Ifrågavarande penningebelopp måste således nu betraktas såsom danaarf.

Som ofvannämnda församling nu står i begrepp att företaga en större reparation och tillbyggnad af sin kyrka och dertill eger endast obetydlig penningtillgång, har församlingen å kyrkostämma den 14 December sistlidna år beslutit att gå i författning att på laglig väg söka förvärfva nämnda belopp för att få användas för nyssnämnda ändamål.

I anledning häraf får undertecknad, dertill anmodad, vördsamt anhålla,

att Riksdagen för sin del måtte medgifva att mamsellerna Ulrika och Hedvig Tillmans arfsmedel, omkring 3,200

kronor, som nu torde få anses såsom danaarf, måtte få tillfalla Eksjö landsförsamling och användas till kyrkans reparation och tillbyggnad på de grunder, som kyrkostämmoprotokollet närmare utvisar.

Nödiga handlingar skola blifva vederbörligt Utskott tillhandahållna.

Stockholm den 27 Januari 1882.

S. Johnson,
från Östra Härad.

N:o 33.

Af Herr Jöns Persson: Om förhöjning i anslaget till lån för utdikningar och aftappningar af sanktrakter och sjöar.

Ehuru mitt förslag i samma yrkande, tillföre icke krönt med framgång, kan jag icke underlåta att ännu en gång förnya min motion, ty enligt mitt förmenande är saken af stor vikt för land och folks framtida välstånd i allmänhet; hoppas alltså att statsmakterna bättre beakta frågan än som hittills har skett.

Industrien är onekligen en god näringsgren, om industriidkarna kunna fördelaktigt afyttra sitt fabrikat; men hvar skall man taga medel att köpa för? Af de växter jorden framalstrar, finner man medlen; tror således att vi äro ense derom att jordbruket är vår modernäring och således förtjenar att omhuldas.